

Kerstpakketten uitdelen, Laarzen uitdelen en samen kinderkerstfeest vieren...

Lieve allemaal,

Het is al een poosje de bedoeling om eens een nieuwsbrief te maken voor op de site. Maar op een of andere manier kwam het er steeds niet van. Ikzelf ben niet zo heel handig met dit allemaal. Kan foto's uitzoeken en tekst schrijven, maar de rest komt altijd op rene aan. En aangezien die druk was met werken en veel administratiedingen e.d. Kwam het er steeds niet van. Maar nu willen we gewoon even een graag een kleine impressie geven van mijn reis afgelopen december naar Salard.

Op 12 december was het dan zover...Mijn moeder, Martin v t Hoff en ik reisden af vanaf vliegveld Eindhoven om voor een week weer even naar Salard te gaan. We wisten allemaal dat het een hele drukke week zou gaan worden. en dat werd het ook. Maar ook wel een hele mooie.

Wat gebeurde er een hoop. Allereerst was het natuurlijk weer heerlijk om even terug te zijn en alle bekenden weer te zien. het mooie was ook dat we door de pakketten uit te delen ook bij iedereen kwamen nu en ik door heel veel mensen en kinderen werd plat geknuffeld. Hartverwarmend was het. O wat voel je je nog zo verbonden met al die mensen, wat voelt het nog als thuis...Maar tegelijkertijd weet je ook dat je in NL nu hoort te zijn. dat maakt het zo dubbel. maar ik heb van a tot z genoten van alles. En in die week kwam een ding heel erg naar boven bij me: dankbaarheid! Dankbaarheid naar God toe. Dat we door Hem al die jaren gebruikt mochten worden in Zijn plan daar. En sterk kwam over me heen dat wat God daar met ons heb gedaan Hij ook met ons in NL kan doen. Zoals we daar wat voor onze naasten hebben kunnen betekenen, zo mogen we dat ook in NL hopen te zijn. Al moeten we daar echt onze weg nog meer in vinden. Maar zoals in Salard geloof ik dat God dat ook hier stap voor stap zal doen en op Zijn tijd.

Van deze mooie tijd heb ik wat foto's van mijzelf uitgezocht en zal ik wat tekst bijschrijven.

Zoals elk jaar dat we de pakketten hebben mogen uitdelen is het altijd een drukte van jewelste, maar ook zo heel mooi om te doen en al die dankbare gezichten te zien. En bijzonder was het nu dat ik samen met mijn moeder en martin er ook bij mochten wezen. Dit had ik niet verwacht in het begin van 2011. Maar het was zo goed. Dit jaar hadden domien en inci de pakketten laten klaarmaken door een Hongaarse winkel in Oradea. Deze zit voor ons vooraan in Oradea en scheelt zo een uur steeds met de pakketten halen. Dit winkeltje is ook wat kleiner dan een Makro-winkel en daarom gun je het deze winkel ook weer meer. En ze hebben het heel mooi en correct gedaan. Ze vonden het ook leuk om te doen.

Hier zie je even de pakketten van boven. De inhoud. Omdat we het zigeunerdorp s'avonds hebben gedaan dit keer hebben we daar geen foto's van, omdat het donker was. Maar hier ziet u het uitdelen van de pakketten in

het dorpje Szentmiklos zon 15 km verderop. Het is de 2e keer dat we daar nu pakketten uit mogen delen. Voor mij de 1e keer dat ik er bij was. En ik stond verbaasd van het geduld en rust die men daar uitstraalde en had. Iedereen wachtte heel geduldig op hun pakketje. Wij stonden met de auto beneden aan de rand van het zigeunerdorp dat op een heuvel ligt en daar mochten Inci en Domien de pakketten uitdelen. Op de 3e foto zie je een vrouwtje teruggaan naar haar huisje op de heuvel met pakket.

Het dorp Salard was een dag later aan de beurt met de pakketten. We reden met twee auto's door het dorp. En mochten ook daar weer groot en klein blij maken met deze gift van God. Heerlijk om zoiets te mogen doen.

Tussen alle drukte van de kerstpakketten uitdelen door ging het gewone schoolleventje voor de kinderen nog wel door. Andras en Ica wilden samen deze week wel de kinderen rkbegleiding geven, zodat abi mee kon helpen met de pakketten. Hier eten ze even lekker eerst de boterhammen die ze steeds vooraf de les krijgen.

En me moeder werd ook geregeld door de kinderen omhelst. Dat was zo mooi om te zien. De kinderen proeven haar liefde. Ik weet niet wie er meer genoot hoor. Maar het was heerlijk om te zien steeds.

Ook mochten we dit jaar weer laarzen uitdelen aan de schoolkinderen e.d. En dit keer was het eigenlijk best speciaal. Mijn moeder was van de zomer 80 jaar geworden, en had met haar feest geld gevraagd voor Open Doors en Salard. En met het geld voor Salard had ze besloten om winterlaarsjes te kopen voor de kinderen. Nooit toen wetend dat ze er zelf onverwachts bij zou zijn als ze uitgedeeld zouden worden. Want toen ik onverwachts naar Salard mocht gaan, wilde ze heel graag ook mee. En zodoende zag ze met eigen ogen opeens dat haar laarsjes uitgedeeld werden en hoe blij de kinderen waren. Meestal deelden we de laarsjes uit bij de 1e sneeuw, maar die was er nog niet, maar wel modder, heel veel modder. Dus ook nu kwam het zo van pas.

Dan ziet u hierboven op de bank een groot gedeelte van het team. Donderdagsavonds zaten we met zijn allen na een hele drukke dag even lekker bij te komen en van elkaar te genieten.. Van spullen en ruimte klaarmaken voor de kerstavond, laarzen uitdelen en bitterballen maken. En uiteraard ook die bitterballen bakken en opeten. En tja als je dan zo met elkaar zit komen opeens de verhalen en herinneringen los. We gingen heerlijk dingen delen met elkaar. En zelf mocht ik ook nog even het team toespreken hoe trots ik op ze ben. Want nu na precies een jaar mogen we zien hoe God dingen heeft geleid en gevormd. Het was best emotioneel soms en we hebben best een traantje met elkaar gelaten, maar het was ook zo goed dit te doen. O alles daar heeft zo zijn herinnering. Ieder teamlid, iedere activiteit, ieder plankje, ieder kleurtje op de muur, ieder kind, ieder mens, iedere stap daar...Het leek wel een soort loslaat-avond voor me..God liet me zo zien deze week van: kijk eens hoe ze het doen, kijk eens wat er terecht is gekomen van het team en de vele kinderen...ook juist in de kinderen zag ik zoveel vooruitgang. en daarom was ik vaak zo dankbaar om datgene wat eens begon als hulpverlening aan 1 gezinnetje in het zigeunerndorp uitgegroeid is tot zoveel mooie activiteiten waarin de kinderen en jeugd zich ontplooiën tot mensjes die groeien en ontwikkelen in zichzelf. En ook zag ik dat zo mooi in het team.

En tja in alle drukte een team zijn dat zie op deze foto . We waren bezig de sandwiches klaar te maken voor de kerstavond en inci krijgt telefoon, maar met haar vieze handen kan ze hem niet oppakken, dus houd domien de telefoon vast zodat inci kan bellen. Is dat geen teamwork? Was zon mooi gezicht. En terwijl wij nog met de sandwiches bezig waren, was abi al weer bezig met

sommige kinderen te douchen voor de grote kerstavond. Wat waren de kinderen zenuwachtig. En vooral toen het tijd werd om nog even te komen voordat de ouders zouden komen. Sommige kinderen kwamen in hun oude kloffie, en werden toen even gauw gedoucht door abi en andras. Abi de meisjes en Andras de jongens. Nou is dat voor sommige al een feest. Onder de douche gaan. De meeste gaan allen maar in een babybadje. En daarna werden ze nog extra verwend door met de föhn en stijltang hun haren nog mooier te maken. Ze zagen er uit om door een ringetje te halen. En je zag ze met de minuut groeien. heerlijk was dat om te zien. Meisjes en jongens hoor. Deze positieve aandacht al is gewoon al zoveel voor hen. Ze waren klaar voor de avond hoor..de familie kon komen...

Nou en die kwamen hoor. Wat werd het druk die avond. Zo mooi om te zien. Het zat helemaal vol. ook een moeder die nog nooit was geweest bij haar kinderen kijken. En dat doet dan zoveel he. Ik hoop zo dat ze heeft mogen genieten van haar kinderen die zo mooi hun vers opzeiden en andere liederen zongen. Alle kinderen deden zo hun best, en het ging gewoon bij iedereen goed. Dat is ook z'n mooie groei in de kinderen die je ziet bij hen. Moest je een paar jaar geleden nog steeds voorzegen, nu niet. Ze worden zekerder, dat zie je. En dat is zo mooi.

Liederen, maar ook stukjes en opzegversjes kwamen voorbij. Hier ook een kaarsen liedje te zien op de foto. En voor het eerst dit jaar hadden we ook een mannenkoortje, wat echt super leuk was om te horen en te zien.

En toen alles klaar was was er tijd om even lekker rond te gaan met de klaargemaakte sandwiches. Martin heeft hier 1 van de vele schalen te pakken en mag rond gaan. Anderen gaan met drinken rond. En toen iedereen goed gegeten had kregen de kinderen bij de buitendeur hun kerstbakje met allerlei

lekkers erin. Altijd een feest natuurlijk. Wat ben je rijk met je schaaltje. Dit jochie wel.

Zo dit was even een kleine impressie van mijn weekje Salard...Het was weer heerlijk daar te zijn.

Bij deze wil ik mijn dank uitbrengen aan:

- God
- Team Kamav tut
- Stichting van de Heerik
- Mijn moeder
- Martin..